

**בשורה
משמחת!!**

**ספר שלום הבית
שכולם ציפו לו
יצא לאור וניתן
לרכוש אותו
ישירות מהרב
פ'ל-**

0543359848

שלום בית פנינו**פרשת כי****תבוא**

מפטירין:

קומי אורי

הצחקה!

למען הסר ספק,

מכשיר הפ'ל

נוקיה פשוט,

המספר להודעות

סמ'ס בלבד

לצורך עבודתי,

ובאישור הרבנים

שליט"א!!

לרפואה ולהצלחה!!

משפחת תמיר מן משה, צדוק בן נג'יה

משפחת יעקב, משפחת דוד

יונה בת לונה, טוהר בת אסנת

דוד אשר, שאול סלם, ערן בן ציונה רחל

ששון בן סביחה, אברהם בן שרה

לירן בן יונה ומשפחתו, שי בן תמר

דניאל בן ג'וליה, אברהם חי בן לולו

שמואל יצחק שי בן חנה, מאור בן חנה

רונית בת דליה, שלמה רפאל בן יוכבד

ע' 654 - לגישור ויעוץ לפני ואחרי הנישואין הרב אליהו יעקב 0543359848

מגיעים אליי אברכים, מרצים, רבנים וראשי כוללים, אשר נשיהן פוגעות ומשפילות אותם ומנצלות את מעמדם כתלמידי חכמים ומזכי הרבים, במטרה להרחיב את שטח שליטתן עליהם ועוונן קשה מנשוא רחמנא ליצלן! אמנם הבית הוא לפני הכל, אולם כדי לזכות את הרבים וכו', זה מצריך הקרבה גדולה ובעיקר מצד האשה ועל כך יבוא שכרה- "ולפום צערה אגרה". מובא ברבינו האריז"ל [שער הגלגלים הקדמה כ'] שבדורות האחרונים האשה תשלוט. רואים זאת בחוש כיצד הנבואה התקיימה בדורנו מה שלא היה בדורות קודמים. האשה תפסה כח ותאוצה בכל התחומים, דבר שלא היה בעבר ובעוונות הרבים זה גם חדר למחנות התורה ובעיקר לנשות דורנו שקיבלו עליהן את עול הפרנסה שזה לא תפקידן כמחויב בכתובה, כדי לזכות לבעל תלמיד חכם ואשרי הזכות. אולם מטבע הדברים זה מקנה להן כח ועוצמה לשלוט ולעמוד על דעותיהן ולהתנגד לסמכות האיש גם בדברים שהוא חייב להנהיג, לכן ניסיון קשה במיוחד להתבטל לבעל ולהעניק לו סמכות. מובא בחז"ל- "אשה דעתה קלה" ועלולה בכל עניין להקצין לחיוב או לשלילי וקשה לה למצוא את קו האמצע. לכן יש חיוב לבעל לאזן אותה ולהאיר את עיניה לדרך הנכונה ולא לומר בכל דבר אני- "סומך עליה". גם אם קשה לו להנהיג, רצוי לקחת אחריות ביחד ולא להתנער מאחריות, כי אשה חייבת יראה וסמכות מהבעל [לא פחד]. אחרת היא עשויה לטעות בשיקול הדעת ולעשות טעויות קשות ובלתי הפיכות. מצד שני יש לאשה "בינה יתרה" שיכול לסייע לה בענייני הבית כדי לדעת להעניק לילדיה ולבעל את הצרכים הנפשיים והרגשיים יותר מהאיש, לכן עליו להיעזר בה ובשיתוף להנהיג את הבית. מובן שאין רשות לאשה להתערב לאיש באיזה כולל ללמוד, עם איזה חברותה או איזה חומר ללמוד מהסיבה שהיא המפרנסת. לעומת זאת אין האיש רשאי לבטל תורה ולומר לאשה- "שכרך מושלם בשמים". חוץ מפיקוח נפש או בעניינים מיוחדים שרק הוא יכול לעשות עבור האשה והבית. גם אם שכרה מושלם יש כאן בעיה של הונאה, כי לא קיבלה עליה את עול הפרנסה כדי שיתבטל מלימוד התורה. חשוב שהלימוד ובעיקר התפילות של הבעל יהיו בבית הכנסת

ולא בבית. כלומר גם אם קם מאוחר, לא יתפלל בשום אופן בבית כי הערך העצמי שלו ירד ויזלזל בעיניה ותתנגד להעניק לו סמכות בעיקר בעניינים הרוחניים, כי מבחינתה הוא לא אחראי. כמו כן בעל בטלן ללא לימוד, תעסוקה וכו', כל שכן כשאין לו סדר יום ברור, האשה תרגיש תלושה באוויר וחסרת בטחון ובוודאי שלא תעניק לו שום סמכות ואחריות ובעיקר אם היא המפרנסת העיקרית ובצדק. מכאן צריך זהירות רבה לאיש בהנהגת הבית ובפרט בדוגמא האישית, ביציבות ובהתמדה, ובהתייחסותו לתורה והמצוות ובכלל לערך החיים. כידוע הילדים הם החקיינים של האב וכמו כן טבע האשה לעקוב אחריו בחשאי כי היא תלויה בו ובאישיותו, וכל עת שלא תחוש בטוהר ומוגנת עימו לא תוכל לתת בו אמון. זה לא סותר שרצוי להתייעץ עימה ובעיקר בענייני הבית, "כי בינה יתרה ניתנה לאשה", וגם אם יחליט לנהוג בדבר מסוים נגד רצונה, יעריך את הסכמתה ויגלה הבנה לקושי שלה ויזכה לס'ד להצליח. גם אם כשל, היא תגלה הבנה כלפיו ויחסוך לו עימה מאבקים וריבים על עצם זה שהתחשב ברגשותיה וגילה הבנה בקשייה. יצוין- כל הנהגה או החלטה מצד האיש ואפילו הטובה ביותר, אם היא פוגעת ישירות באשה או חסרת התחשבות ברגשותיה, זו 'פצצה מתקתקת' שגובה מחיר יקר מכל המעורבים. כי כל רגש שדוכא ונחסם ולא יצא בזמן ובאופן הנכון, יגרור אחריו פגיעות ומשקעים, ובסוף מתפרץ בזעם וכעס כלפיו, כלפי השקפתו ובשנאה כלפי הדת. לכן גם אם האיש מעוניין לעמוד על הנהגה מסוימת וכל שכן אם הוא חפץ להכניס הנהגה חדשה בענייני הבית והילדים, רצוי מאוד שזה יהיה בהסכמתה המלאה. במידה והחליט לערב דעת תורה וגם הסכימו עימו אך האשה אינה מעוניינת או אינה שלמה, רצוי לשכנע אותה כדי שיבוא גם מרצונה. אחרת גם אם הצדק עימו היא עשויה להתקומם נגדו ולמשוך את הילדים לצידה ולאחר שהם גדלים הם עשויים להימשך לרחוב ולעשות כל העולה על רוחם ובעקיפין לנקום בהורים ובעצמם על החינוך הקלוקל שחוו. במקרים הללו רצוי לערב סמכות מקצועית תורנית שתבדוק את הנפשות הפועלות ותנהיג אותם בהתאם למצב הריגשי והרוחני שלהם. ראשית על

בני הזוג ללמוד כיצד להשמיע לילדים קול אחד ולא שני קולות. כי גם אם הם טועים בחינוך, הנזק כאן הרבה פחות מאשר כששומעים שההורים חולקים זה על זה. כלומר גם אם האיש טעה בדבר מסוים חל איסור מוחלט לאשה להעיר לו בנכחותם וכן להיפך. ידוע לי על זוגות שהחינוך לקה בחסר, אולם דאגו להעביר בחינוך קול אחד, זכו לדור ישרים מבורך. לעומת זאת על הורים שחינוכו נכון אך חלקו זה על זה בנוכחותם והם פרקו עול ויצאו לרחוב החופשי. לכן ישנה חשיבות בדוגמא האישית של ההורים שעולה על כל חינוך אחר. חובת האשה לתת סמכות ואמון בבעל ובעיקר בנוכחות הילדים וגם אם הוא טעה או כשל, להעמיד פנים שהיא סומכת עליו ותאמר לו בגלוי ובפרט תפנים ותשכנע את עצמה כדי שיפעל בה ובו וכן ההיפך. הכלל בבניית אמון לומר בלי סוף את המשפטים הבאים: "אני סומכת עליך, מאמינה בך, אתה מסוגל, יכול וכו'". כי זה מה שידרבן אותו לעשות כל שביכולתו על מנת להוכיח לכולם ובעיקר לאשה שהוא מסוגל לקבל מנהיגות וסמכות כדי לרצותה ולהעניק לה את המיטב שהיא ראויה לו וודאי. יש להיזהר ממשפטים - "אני לא סומכת", "לא מאמינה", "אכזבת אותי וכו'". כי גם אם היה סיכוי שיעשה שינויים וישנה גישה חיובית כלפיה וכלפי הבית הפסידה. לעומת זאת גברים חייבים ללמוד כיצד לספק את הצרכים הרגשיים של האשה בנוסף לצרכים הגשמיים, אחרת כל השקעה הולכת לטמיון ובמקום הערכה יקבלו רק תלונות ותרעומות. קשר וחיבור אמיתי זה לתת לשני את מה שחסר לו וזקוק לו ולא את מה שאני חושב. לכן יש ללמוד היטב את בן/ת הזוג ולהעניק לו/ה את הצרכים שזקוקים ורוב בעיות שלום הבית נפתרות. כגון- על האשה להעריך את השתדלותו שמרצה בדרך גשמית ועל האיש להעניק הבנה ותמיכה רגשית ללא עצות ופתרונות. ציינו בעבר שהיסוד של-"מקום ראשון" עבור האשה הוא הכרחי בכל תחומי החיים. לכן אסור לה להרגיש מאוימת משום עניין וגורם ולחוש שיש לה מתחרה או דבר יותר חשוב ממנה, כי זה עשוי להוציאה משלוותה ואף מדעתה. לכן ישתדל הבעל להעניק לה תמיד את ההרגשה שהיא במקום הראשון מעל הכל ולפני הכל ואף מילדיו והוריו [כך אני נוהג]. זהו צורך נפשי רב עבורה ואין הוא בבחירתה כי כך היא בנויה מראשיתה. ישנן נשים כאשר אינן מקבלות יחס וחיזורים, מתנשאות מעל בן זוגן ומתנהגות בחוסר צניעות ודוחים אותו ובעיקר בעניינים של בינו ובינה [כרגע איני דן באיסור ההלכתי]. גבר בטבעו נמשך לאשה צנועה וכנועה ולא לאשה נקמנית ושתלטנית. במקום לדחות, לעודדו שיעניק יחס וחיזורים, כי גברים סובלים מנכות רגשית. ככל שתנהג עימו בעדינות וברכות, תגדל ההערכה והמשיכה שלו כלפיה ויתעצם החיזור כבראשונה ואין נוסחה אחרת. גם כאשר האשה רואה את הבעל מתנהג בצורה אלימה כלפי הילדים, תיזהר לא להוכיחו בנכחותם כדי שלא יפרש שהם חשובים יותר ממנו, וכן גם הבעל יתנהג כך כלפי האשה, [לא מדובר בפיקוח נפש]. ישנם כאלו שמדכים רגשות ושומרים בבטן ומשלמים על כך מחיר יקר. כל רגש שדוכא ולא יצא בזמן ובאופן הנכון, מתפרץ בחולי הגוף והנפש. אומנם בזמן

מריבה יש לשתוק ולהבליג, אך לאחר מכן צריכים לשוחח ולהוציא את כל הפגיעות והרגשות השליליים ולא לשמור בבטן. במידה ולא מצליחים לתקשר בצורה רגועה, חייבים לערב סמכות מקצועית. יצוין שאותו צורך רב שיש לאשה לחוש בעיני הבעל במקום הראשון, קיים בנפש האיש לחוש במקום הראשון בעיני אשתו לפני הכל ומעל הכל, וגם צורך נפשי זה עמוק אצלו ואינו בבחירתו. עיקר כבודו לחוש במקום הראשון עבורה לפני העיסוקים, הילדים וההורים שלה. במידה והיא מעדיפה את הוריה, ילדיה וכו', היא מרסקת את ביטחונה וגבריותו וטוב לו מותו מחייו, כל שכן אם היא פוגעת בו בנכחותם. גם אם האשה עדין לא מאמינה בו ולא סומכת עליו מפאת שאכזב בעבר, תעמיד פנים ותאמר לו שהיא סומכת וכך תחזיר את האמון לזוגיות שהוא הבסיס החשוב והמרכזי להצלחתם. בעיקר תשכנע את עצמה שזה יצליח ותסלק ממנה את השליטה ותתהפך לאשה שלווה ומאושרת. יצוין ששינוי בגישה לא חל ביום אחד ובפרט בהקניית הרגלים כה חשובים ובעיקר לשחרר שליטה, עם סבלנות ותפילה מנצחים. מעשה באחד שסיפר לי שהוא מחזר ומפרגן לבת זוגו ואינו מבין מדוע היא דוחה אותו ואינה מאמינה לחיזוריו. שאלתי-"אתה מאמין למה שאתה אומר לה?" ענה-"אני עושה עבור שלום בית". ענית-"יפה מאוד מצידך, אך כל עת שהיא לא תרגיש שהחיזורים אמיתיים ויוצאים מהלב, היא לא תירגע אלא זה רק יכעיס וימרמר אותה. ענה-"זה בדיוק מה שקורה". איני אומר שלא צריך לפרגן ולחזר ואפילו אם זה עדיין לא אמיתי, כי אחר המעשים נמשכים הלבבות ומתוך שלא לשמה באים ללשמה. אולם אם זה נשאר תקוע רק מהשפה ולחוץ, זה עשוי לפגוע בה מפני שנשמע לה ילדותי ותפרש את חיזוריו על מנת להשיג מטרות. כמובן שיש לפרגן על מעשים מציאותיים ולא דמיוניים וכמו כן בזמן הפירגון להתכוון למה שאומרים כדי שיפעל בנפש האשה. שאלו אותי כיצד האשה יודעת אם האיש אוהב אותה? ענית-"היא מרגישה אותו בדיוק כמו שהוא מרגיש אותה". נשים שאינן רגילות לפירגונים או שלא מאמינות לבעל מכל מיני סיבות, עשויות בתחילה לא להתייחס או לדחות באמצעות אמירות ותנועות ולזול כמו-"זה לא נכון, זה מזויף, לא אמיתי, שקרן וכו'", כדי לבחון אותו שוב ושוב עד שזה יתיישב בליבה. לכן ההצלחה כאן כמו בכל הנהגה חדשה זו התמדה. כמו כן לא יתכן- להתעניין ולחזר ובזמן אמת שהיא זקוקה לבעל, להתעלם ולהתחמק, כי זה מוכיח למפרע שהכל מהשפה ולחוץ. טבע הגברים לרצות במגע ובאופן חיצוני ושטחי ולדאוג לעניינים הגשמיים מאשר התענינות ותמיכה רגשית. על האשה להעריך עזרה ותמיכה זו כי אחרת היא תפסיד את תמיכתו, ובזמן אחר לשוחח ולעוררו לצרכים הרגשיים-להערכה, אוזן קשבת, התעניינות וכו'. על האיש לשלב את העזרה הגשמית עם תמיכה רגשית, כי היא לא תעריך גם את הנתינה הגשמית. רצון האשה שהאיש יהיה סמכותי, כי עם בעל אחראי היא מרגישה בטוחה ומוגנת. סמכות לא לוקחים בכוח וכל שכן לא מנהיגים ברודנות ובחוסר התחשבות ברגשות האשה, כי יעורר לה התנגדות ודחיה מהבעל, **שבת שלום ומבורך**.